

PRZEDSZKOLAK

**„Wszystko dać
dzieciom z siebie
by piękne
dzieciństwo miały,
by mądrość, dobro
i miłość
wniosły kiedyś
w świat cały.”**

Zofia Ewa Szczęsna

tel: (22) 781-62-68
www.pp2.zabki.pl
 mail: pp2@zabki.pl

Wesołych Świąt

*Tradycyjnie jak co roku sypią się życzenia wokół.
Większość życzy świąt obfitych i prezentów
znakomitych,
My życzymy, moi mili, byście święta te spędzili
tak jak każdy sobie marzy,
że mu kiedyś się przydarzy.
Może cicho bez hałasu wyjeżdżając gdzieś do lasu,
może w gronie swoich bliskich jedząc karpia
z wspólnej miski,
może gdzieś tam w ciepłym kraju
czując się jak Adam w raju,
może lepiąc gdzieś bałwana, jeśli śnieg popada z rana.
Może tak jak to lubicie licząc dziury na suficie,
sami zresztą chyba wiecie, gdzie najlepiej się czujecie.
Takie dla Was mamy życzenia w dniu Bożego
Narodzenia.*

Z życia przedszkola

Rok szkolny 2012/2013 w naszym Leśnym Zakątku realizujemy pod hasłem „Żyj i działaj bezpiecznie”.

W bardzo szerokim zakresie wchodzimy w otaczający nas świat społeczny przygotowując tym samym wychowanków do sprawnego, bezpiecznego funkcjonowania w nim. Naszym celem jest pokazanie dzieciom szeregu instytucji działających w różnych sferach życia, zakresu ich zadań, a także jak należy z nich korzystać i z nimi współpracować.

W związku z tym nawiązaliśmy ścisłą współpracę z Nadleśnictwem i Biblioteką Miejską, gdzie odbyło się szereg lekcji dla dzieci. Poznaliśmy pracę Urzędu Miasta Ząbki i Straży Miejskiej rozmawiając z jego pracownikami na ich stanowisku pracy. Zorganizowaliśmy spotkanie ze Strażą Ochrony Kolei pod hasłem „Żyj bezpiecznie”. Kontynuujemy współpracę ze szkołami, Miejskim Ośrodkiem Kultury, basenem Namysłowska, klubem Aga Fitness, Świetlicą Środowiskową Schówek, hospicjum domowym Pola Nadziei, organizatorami akcji Góra Grosza wspierającej domy dziecka, schroniskami dla zwierząt, SANEPID-em w Wołominie, starostwem powiatowym, Biurem Promocji Miasta, ząbkowskim Centrum Helen Doron, autorką książek dla dzieci – panią Barbarą Ciemską, Kołem Niepełnosprawnych. Przed nami spotkania z policją, strażą pożarną, lekarzem, ratownikami medycznymi i kurs pierwszej pomocy przedmedycznej.

Ta współpraca oraz różnorodność metod i form stosowanych w codziennych zajęciach pomaga nam nie tylko kształtować u dzieci postawy pożądane społecznie, ale uczy również asertywności i radzenia sobie w sytuacjach niebezpiecznych i trudnych, co ma ogromne znaczenie wobec zagrożeń płynących z otaczającego świata.

Zachęcam Państwa do śledzenia naszej strony internetowej, gdzie są umieszczane informacje z ważnych wydarzeń w naszym Przedszkolu i rozmów z dziećmi utrwalających przekazywane im treści.

Jeżeli chodzi o inne sprawy z życia Przedszkola, to jak Państwo z pewnością zauważyli, doczekaliśmy się parkingu. Jest może niewielki, ale spełnia swoją funkcję. Mamy więc parking, piękny ogród, przedszkole przyjazne dzieciom, ale wciąż czekamy na ocieplenie budynku i elewację. Po raz kolejny w projekcie planu budżetowego na nadchodzący rok wykazałam taką potrzebę podkreślając względy ekonomiczne i estetyczne, ale chyba niktę są szanse na zrealizowanie tej inwestycji. Nadzieja jednak zawsze pozostaje więc uzbrójmy się w cierpliwość i czekajmy ☺. Niepewne są też losy naszej kuchni, ale o tym nie wiem nic konkretnego i chwilowo wstrzymam się od komentarza.

Z całego serca dziękuję wszystkim – pracownikom, rodzicom, instytucjom, wspierającym Przedszkole w ustawicznym dążeniu do doskonalenia warunków pracy, wychowania i edukacji naszych wspaniałych dzieci, dla których warto poświęcić wiele.

Dyrektor Przedszkola
Beata Krajewska

„Iskierki” już pasowane.

Najmłodsza grupa w Przedszkolu Leśny Zakątek otrzymała nazwę ISKIERKI na uroczystym pasowaniu, które odbyło się 6 grudnia w dzień Świętego Mikołaja. Ale zanim do tego doszło wszyscy musieliśmy się wiele natrudzić. Przez trzy miesiące przyzwyczajaliśmy się do siebie, czyli trwał tak zwany okres adaptacji. Już teraz można powiedzieć, że ogromna większość dzieci dobrze się czuje w grupie rówieśniczej, chętnie tu przychodzi, uczestniczy w różnorodnych zabawach i zajęciach, potrafi się wiele nauczyć i bawić się wspólnie, a co najważniejsze nie tęsknić za domem.

Nazwa „Iskierki” odzwierciedla w pełni charakter grupy. Dzieci są żywe, otwarte, ciekawe świata, chętnie biorą udział w proponowanych zajęciach, zabawach i wiedzą, że w przedszkolu „nie można próżnować”. Rzeczywiście wszystkie dni są wypełnione atrakcjami, niekiedy brakuje czasu na zwykłą zabawę, bo przyjechał teatrzyk, bo za chwilę będzie koncert, bo zawitał jakiś ciekawy gość, który ma coś ważnego do przekazania dzieciom.

Program artystyczny jaki zaprezentowały dzieci podczas pasowania bardzo się wszystkim podobał. Zabawy, piosenki i recytacje w wykonaniu urośliwych „Iskierek” ubranych w czerwone koszulki zachwycił Rodziców i gości w osobach: Burmistrza, w-c Burmistrza i przedstawicieli Referatu Oświaty. Myślę, że miłą niespodzianką było pasowanie p. Burmistrza na przyjaciela grupy iskierek przez małą Iskierkę, obdarowanie koshulką i prezentem mikołajkowym. Ciepłe słowa skierowane do dzieci świadczyły o sympatii i życzliwości, a zdjęcia z najważniejszą osobą w mieście wykonane przez niektórych rodziców zapewnią ich zdaniem „dobry” start życiowy dzieciom ☺

Rodzice przygotowali dla swoich pociech słodki poczęstunek, który był nagrodą za piękny występ.

Bardzo dziękujemy rodzicom Mateuszką Witką i Tosi Raszplewicz za pomoc w przygotowaniu uroczystości pasowania.

Halina Chibowska

SMERFY

Sposoby rozwiązywania konfliktów.

Dzieci znajdujące się w grupie nierzadko posiadają dużą wiedzę, umiejętności, a mimo to nie potrafią współżyć ze sobą w jednej grupie. Nawet jeśli znają swoje prawa, to trudno im zaakceptować fakt, że takie same prawa przysługują im kolegom. W ten sposób pojawiają się konflikty. Wynikają one z trudności pogodzenia ról, które dziecko pełni, chęci dominacji tzn. bycia pierwszym i najważniejszym, zazdrości. Równie ważnymi powodami są nieodpowiednie wzorce wyniesione ze środowiska rodzinnego tzn. daleko posunięty liberalizm rodziców w wychowaniu dziecka.

Warto zadbać o to, by dziecko umiało poradzić sobie w sytuacjach konfliktowych, by nie czuło się bezbronną ofiarą, ale i nie czerpało siły z faktu, że jest agresorem. Prawidłowe ich rozwiązywanie gwarantuje sukces w postaci efektów w rozwoju społecznym dziecka.

Nie ma „złotego środka” rozwiązującego konflikt. Każdą sytuację należy rozpatrywać indywidualnie.

Spokojna rozmowa, dyskusja, asertywność, empatia i szacunek do innych to klucz do rozwiązywania konfliktów.

Jak rozwiązywać konflikt wśród dzieci?

- ◆ nie należy przechodzić obok niego obojętnie
- ◆ ustalić jego przyczynę, określić jego nasilenie
- ◆ zlikwidować przedmiot sporu lub znaleźć punkty sporne
- ◆ doprowadzić do kompromisu, którego efektem będzie zadowolenie obu stron.

Aby zapobiec konfliktom należy :

- ◆ ustalić z dzieckiem określone reguły postępowania i systematycznie je przestrzegać
- ◆ wyrabiać u dzieci umiejętność oceny własnego postępowania
- ◆ stosować pozytywne wzmocnienia
- ◆ stwarzać serdeczną, życzliwą atmosferę
- ◆ rozumieć potrzeby innych
- ◆ zachować umiar w nagradzaniu i karaniu
- ◆ nauczyć dziecko rozładowywania emocji poprzez słuchanie muzyki, taniec, ruch, rysunek.

Elżbieta Rowicka

„Mamo, Tato- zagraj ze mną!”

W długie zimowe wieczory znajdź chwilę czasu, odśwież wspomnienia i zagraj z dzieckiem w chińczyka, grzybobranie, domino albo warcaby. To świetna okazja, by bawić się, uczyć i przeżywać razem wspaniałe chwile.

Obecny styl życia i system wartości powodują, że zapomniane gry planszowe takie jak Chińczyk przeżywają swój renesans. Ludzie żyjący w coraz większym pędzie, którzy z trudem znajdują czas na chwilę odpoczynku zaczynają doceniać wagę czasu spędzanego z najbliższymi. Ważne by był to czas spędzany ciekawie, najlepiej aktywnie i wesoło, zwłaszcza gdy spędzamy go razem z dzieckiem.

Gry planszowe są doskonałą alternatywą dla czasu spędzanego przed telewizorem lub komputerem. Ich zalety trudno przecenić:

- ❖ integrują całą rodzinę (mogą grać w nie uczestnicy w różnym wieku);
- ❖ uczą przestrzegania zasad i reguł gry (np. Grzybobranie);
- ❖ pomagają w nauce czytania i liczenia (Domino wprowadza dziecko w świat cyferek, w „Chińczyku” dziecko posługuje się kostką, więc zdobywa umiejętność liczenia, w Scrable doskonalili umiejętność czytania i utrwała zasady ortografii);
- ❖ kształcą spostrzegawczość i pamięć. (Aby ułożyć loteryjkę, maluch musi zauważyć i odróżnić szczegóły oraz złożyć elementy w całość. Gry typu „memo” wymagają, by zapamiętać, jaki obrazek jest na odwrocie, „Bystre oczko” doskonalili szybkość spostrzegania);
- ❖ zachęcają do rozpoznawania kształtów i kolorów. (Tęcza, Figuraki, Patyczaki);
- ❖ pozwalają oswoić się z możliwością przegranej;
- ❖ doskonałą umiejętność przewidywania i myślenia przyczynowo skutkowego (Warcaby, Bierki);
- ❖ czasami wymagają wykonywania określonych ruchów, angażują motorykę całego ciała (Twister)
- ❖ odgrywają niezastąpioną rolę w nabywaniu umiejętności nawiązywania kontaktów społecznych
- ❖ uczą kontrolować emocje, dystansować wobec porażek i przeżywać radość zwycięstwa w taki sposób, by nie pogrążyć pokonanego przeciwnika w rozpacz;

Jednak co robić gdy dziecko złości się i płacze, z powodu przegranej?

To się często zdarza, bo dzieci zwłaszcza w wieku przedszkolnym chcą wygrywać i nawet próbują w tym celu oszukiwać lub zmieniać na swoją korzyść reguły. Najlepiej nie

robić z tego problemu i powiedzieć: „widzę, że się martwisz i jesteś zły, że przegrałeś, ale nie zmieniaj reguł gry. Przecież są po to, by ich przestrzegać”. A potem możemy zagrać z dzieckiem jeszcze raz dodając: „czuję, że tym razem dopisze ci szczęście”. Pozwalajmy jednak na uzewnętrznianie uczuć, wyrażenie tego, że dziecko martwi się przegraną, jest rozdrażnione i buntuje się przed takim zakończeniem zabawy. Jeśli maluch ma swobodę w wyrażaniu tego, co czuje, po pewnym czasie stanie się bardziej zrównoważony emocjonalnie, niż dziecko, którego reakcje uczuciowe są sterowane i korygowane przez rodziców. Dzieci, których uczucia są akceptowane, same uczą się kontrolować emocje, zwykle szybko zauważają, kiedy trzeba się opanować.

Nie sztuką jest dziecko począć i urodzić, sztuką jest je wychować na szczęśliwego i dobrego człowieka. Być dobrym rodzicem nie znaczy pozwalać na wszystko, obsypywać prezentami, ulegać kaprysom- być dobrym rodzicem to być z dzieckiem, towarzyszyć w zabawie, uczyć zasad postępowania i pokazywać świat.

Dobre rady dla rodziców:

1. Nie bój się stanowczości.
2. Naucz się mówić do swojego dziecka.
3. Pozwól dziecku na okazywanie uczuć.
4. Pozwól na samodzielność i własną aktywność dziecka.
5. Ucz porządku i dobrych manier
6. Wszelkie rodzinne nieporozumienia wyjaśniaj bez obecności dziecka.
7. Nigdy nie podważaj decyzji drugiego rodzica ani nie pozwalaj dziecku na to czego zabronił np. tato.
8. Nie wydawaj dziecku nieprzemysłanych poleceń ani też nie zmieniaj zdania co chwila, aby dziecko nie spostrzegło, że nakazy i zakazy są zależne od twoich humorów.
9. Nie oszczędzaj na pochwałach ani też nie stosuj ich nazbyt często.
10. Zauważaj negatywne zachowania, zasługujące na naganę.
11. Odkrywaj w dziecku talenty i zdolności.
12. Upewnij często dziecko o swoich uczuciach do niego.
13. Spędzaj dużo czasu z dzieckiem, czytając, bawiąc się wspólnie.
14. Nie nagradzaj dziecka prezentami typu: gra na komputerze, oglądanie telewizji.
15. Mów dziecku prawdę na zadawane pytania, na tej podstawie buduje ono podstawy swojego świata.
16. Nigdy nie porównuj swojej pociechy z innym dzieckiem, ponieważ każde rozwija się według własnego rytmu i możliwości.
17. Nie krytykuj dziecka w obecności innych, gdyż utrwalisz w nim brak pewności siebie.
18. Nie narzucaj dziecku wielu dodatkowych zajęć, powinno mieć czas wolny na zabawę i odpoczynek.

Małgorzata Burzyk

Pracowity listopad u „Motylków”

„ Najważniejszy obowiązek wobec dzieci to dać im szczęście.”

Alen Baxton

...I jesteśmy przekonani, że grupa „Motylki” ma mnóstwo okazji aby doznawać pełni szczęścia i dzielić się nim z innymi. Choć nowy rok szkolny zaczął się całkiem niedawno to i tak każdy dzień w przedszkolu wypełniony jest po brzegi nowymi atrakcjami i niezapomnianymi doświadczeniami oraz ciężką pracą.

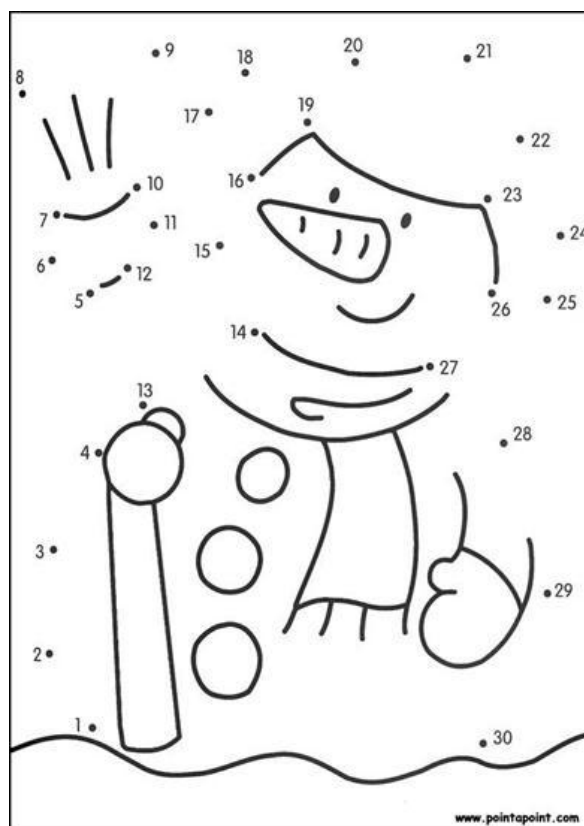
Na szczęście I etap intensywnych ćwiczeń i mozolnej pracy najstarsza grupa „Motylki” ma już za sobą. Począwszy od września do końca listopada zmagaliśmy się z realizacją diagnozy przedszkolnej, która odgrywa kluczową rolę w rozpoznawaniu gotowości szkolnej dziecka. Niestety już niedługo pełne energii, radości i żywiołowości starszaki będą musiały opuścić „ Leśny Zakątek” i stawić czoła trudnym wyzwaniom szkolnym. Aby dobrze przygotować się do roli ucznia i ocenić nasze możliwości wykonywaliśmy szereg zadań z arkusza diagnostycznego „ Diagnoza przedszkolna” E. Tokarskiej i J. Kopały, które podparte wnikliwą obserwacją nauczycielek pozwoliły uchwycić wielkości zmian dokonanych w dziecku i określić, co dalej należy zrobić by wspierać jego rozwój. Kontrolni i wnikliwej obserwacji został poddany: rozwój społeczny i emocjonalny, samoobsługa, poziom rozwoju mowy, sprawność manualna i motoryczna oraz przygotowanie do nauki pisania i czytania wraz z edukacją matematyczną. Uzyskane wyniki są również ułatwieniem dla rodziców, którzy będą musieli podjąć niezwykle ważną decyzję dotyczącą podjęcia przez Ich 6- letnie pociechy nauki w zerówce szkolnej lub pierwszej klasie. Na szczęście cały proces przeprowadzania „ przedszkolnego sprawdzianu” okazał się zarówno dla Motylków jak i ich wychowawczyń bardzo ciekawą i przyjemną zabawą, która przebiegała w atmosferze swobody i przyjaznej rozmowy. Atrakcyjne zadania z wykorzystaniem kolorowych zabawek okazały

się dla rezolutnych przedszkolaków niezwykle ciekawym doświadczeniem i co najciekawsze dzieci nie mogły się doczekać kiedy nadejdzie ich kolej i będą mogły chwilę popracować sam na sam z Panią.

Zgromadzone i opracowane wyniki pokazują, że najstarsza grupa przedszkolaków bardzo dobrze opanowała większość umiejętności. Musimy jeszcze popracować nad sferą rozwoju emocjonalnego i społecznego, która pełni kluczową rolę w pokonywaniu trudności związanych z nowymi wyzwaniami życia szkolnego.

Indywidualne spotkania z rodzicami i krótka rozmowa były okazją do przedstawienia im sukcesów ich pociech oraz braków, nad którymi trzeba systematycznie pracować. Na szczęście mamy jeszcze chwilę do marca i ostatniego etapu diagnozy, który będzie podsumowaniem sukcesów, osiągnięć i trzyletnich zmagani dzieci z „ Leśnego Zakątka”. A potem pozostanie tylko wziąć plecak pełen doświadczeń i przedszkolnych wspomnień i ruszyć w dalszą „ szkolną wycieczkę”.

Ratyńska Magda

**„ MÓW DZIECKU, ŻE JEST DOBRE,
ŻE MOŻE, ŻE POTRAFI”**

Janusz Korczak

**„ ROZMAWIAMY ZE SOBĄ” czyli o
wychowaniu językowym.**

Rozwój mowy dziecka zależy od wielu czynników: funkcjonowania ośrodkowego układu nerwowego, słuchu, budowy i sprawności narządów mowy oraz środowiska, w którym dziecko się wychowuje.

Czas od narodzin do szóstego roku życia to najintensywniejszy rozwój dziecka, szybko wzrasta liczba połączeń między neuronami w mózgu na skutek nabywania nowych doświadczeń. Szósty rok życia to czas ostatecznego kształtowania się systemu językowego. W tym czasie dziecko powinno wymawiać wszystkie głoski polszczyzny, pojawia się również głoska r. Postępuje nadal rozwój leksykalny (wzbogaca się słownik czynny i bierny) i umiejętność narracji. Dziecko prezentuje wzrost kompetencji komunikacyjnej, potrafi dostosować sposób rozmowy do osoby, miejsca i sytuacji. Jest to okres krytyczny dla przyswajania podstawowych umiejętności, takich jak nabywanie języka. Po tym czasie intensywnego rozwoju mózg zaczyna eliminować połączenia między neuronami, które nie są używane przez długi czas. Dlatego należy dostarczać dziecku jak najwięcej „bodźców edukacyjnych” by stymulować pracę mózgu. Bez wątpienia środowisko rodzinne odgrywa w tym czasie bardzo ważną rolę wspomagającą rozwój mowy dziecka w sposób bezpośredni i naturalny podczas codziennych czynności, a przede wszystkim podczas rozmowy z dzieckiem. Rozmowa pobudza dziecko do wymiany myśli, zadawania pytań, rozszerzania wiedzy, jak również wpływa na psychikę i społeczne jego przystosowanie. Jakość posługiwania się językiem zależy m.in. od wzorców językowych, w których dziecko się wychowuje. Dziecko najpierw słucha mowy otoczenia, a dopiero później mówi.

Każdy rodzic może samodzielnie wspomagać rozwój mowy swojego dziecka. W jaki sposób?

- Mówmy do dziecka spokojnie, powoli, wyraźnie nawiązując kontakt wzrokowy
- Stwórzmy atmosferę życzliwości, ciepła i zrozumienia
- Nie gaś naturalnej skłonności dziecka do mówienia obojętnością, podtrzymuj rozmowę

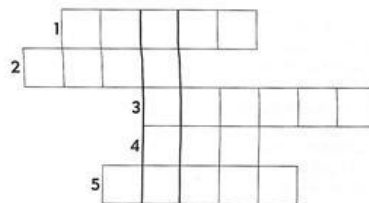
- Mówiąc do dziecka używaj zróżnicowanego zasobu słów, prostych konstrukcji gramatycznych, zdań krótkich, logicznie ze sobą powiązanych
- Rozmawiając z dzieckiem uczymy go w jaki sposób ma rozmawiać z nami oraz z innymi osobami. Dziecko uczy się przez naśladowictwo
- Słuchajmy dziecko podczas rozmowy, dziecko uczy się od nas słuchać
- Dziecko musi czuć, że jest kochane i akceptowane
- Otaczajmy dziecko „dobrą mową”. Mówmy o rzeczach i zjawiskach, które dziecko aktualnie widzi, czuje, smakuje, przeżywa, w których uczestniczy
- Zapewnijmy dziecku opiekę specjalistów w przypadku nieprawidłowej budowy narządów mowy (wada zgryzu)
- Zwróćmy uwagę w jaki sposób dziecko oddycha. Fizjologiczne oddychanie odbywa się przez nos
- Nie zaniedbuj chorób uszu dziecka, gdyż nie leczone mogą powodować niedosłuch. Dziecko powinno reagować na aktywność słowną otoczenia

Logopeda przedszkolny

ZIMOWA PRZYGODA

Po rozwiązaniu krzyżówki dowiesz się, jak nazywa się miejscowość, do której pojechał Marek na zimowisko. Pokoloruj rysunek.

1. DWIE DESKI DO ZJEżdżANIA.
2. ZIMNA PORA ROKU.
3. ŚNIEŻNY LUDZIK.
4. KAWAŁKI LODU NA RZECIE.
5. NIOSĄ Z „GÓRKI NA PAZURKI”.

Wpływ środowiska rodzinnego na rozwój dziecka.

Dziecko chce być dobre.
Jeśli nie umie - naucz.
Jeśli nie wie - wytłumacz.
Jeśli nie może - pomóż.

~ J. Korczak

W chwili narodzin dziecko jest jak biała, czysta kartka. To, czym ją zapełnimy zależy w dużej mierze od nas samych, rodziców. Terazniejszość i przyszłość naszych dzieci kształtujemy niemal od pierwszych chwil życia. My rodzice, wprowadzamy dziecko w świat wartości kulturalnych i społecznych. Pokazujemy co jest dobre a co złe. Swoim postępowaniem i ocenami ujawniamy, co jest w życiu ważne, z czym należy się liczyć. Jako pierwsi mamy wpływ na rozwój poznawczy dziecka, na kształtowanie jego dojrzałości społeczno – emocjonalnej, na formowanie obrazu samego siebie i stosunku do siebie i innych. Dlatego niezwykle istotne jest to, abyśmy mieli świadomość, jakie znaczenie mają wypowiedane przez nas słowa, wykonywane gesty, okazywane uczucia.

Niektóre nasze zachowania, czasami nie uświadamiane, czasami wyuczzone w dzieciństwie, a czasami po prostu wynikające z braku czasu, frustracji i przeciążenia „ważnymi sprawami” powodują, że nasze dziecko jest obiektem niekorzystnych i krzywdzących oddziaływań z naszej strony.

- Jeżeli rodzice wybuchają przy dziecku złością i krzyczą, pokazując tym samym jak się rozwiązuje konflikty, dziecko również będzie krzyzczeć i złościć się w trudnej dla siebie sytuacji.
- Jeżeli rodzice wzajemnie się nie szanują, dziecko nie będzie wiedziało co to jest szacunek do drugiego człowieka.
- Jeżeli rodzice nie szanują dziecka krzyżąc i powtarzając: „Jesteś niegrzeczny”, „Jesteś niewdzięczny”, „ Nie zasługujesz na to”, popychając, szarpiąc czy dając klapsy – dziecko nie tylko nie będzie wiedziało co to jest szacunek, ale również zostanie wypaczony jego sposób myślenia o sobie, podważona pewność siebie i samoocena – tak przecież potrzebne w dorosłym życiu.
- Podobnie zaprzeczanie odczuciom dziecka, poprzez komunikaty: „ Nie ma powodu aby się tak złościć”, „Na pewno nic ci nie jest” powodują, że dziecko nie potrafi prawidłowo oceni swoich uczuć, nie wierzy im.

Dzieci do prawidłowego rozwoju psychicznego od nas rodziców potrzebują:

- bezwarunkowej miłości i szacunku,
- zapewnienia poczucia bezpieczeństwa (bliskiego kontaktu):

- Przytulania, mówienia o swoich uczuciach (jak bardzo jest ważne, kochane...)
- Słuchania go, nie lekceważenie jego problemów.
- Wspieranie w trudnych chwilach.
- Wspólnego spędzania czasu.

- wyznaczenia ładu i porządku w świecie (wytęczenia granic, ustalenia jasnego systemu reguł i ich przestrzegania przez wszystkich członków rodziny),

- przekazania wiedzy i doświadczeń (wspólnego poznawania otaczającego świata i rozwijania horyzontów poznawczych dziecka),

- dostarczenia prawidłowych wzorów postępowania (m.in. wzorców pokojowego rozwiązywania konfliktów z poszanowaniem drugiej strony, wzorców rozwiązywania sytuacji problemowych),

W prawidłowo funkcjonującej rodzinie tkwią walory wychowawcze nie do zastąpienia przez inne środowisko. Przedszkolne czy szkolne są środowiskiem wspomagającym rodzinę, uzupełnieniem oraz wzmocnieniem oddziaływań rodziców. Pamiętajmy, że dzieci są z nami tak naprawdę przez chwilę. Później zostajemy z poczuciem „dobrze” lub „niedobrze” spełnionej misji. Dlatego wykorzystajmy ten czas jak najlepiej i cieszymy się z daru jakim jest rodzicielstwo, póki dzieci są jeszcze małe... a

Gdybym mogła od nowa wychowywać dziecko...
Diane Loomans "Full Esteem Ahead"

Gdybym mogła od nowa wychowywać dziecko,
Częściej używałabym palca do malowania, a rzadziej do wytykania,
Mniej bym upominała, a bardziej dbała o bliski kontakt,
Zamiast patrzeć stale na zegarek, przyłapałabym na to, co robi,
Wiedziałabym mniej, lecz za to umiałabym okazać troskę,
Robilibyśmy więcej wycieczek i puszczali więcej latawców,
Prześlalabym odgrywać poważną, a zaczęła poważnie się bawić,
Przebiegłabym więcej pól i obejrzała więcej gwiazd,
Rzadziej bym szarpała, a częściej przytulała,
Rzadziej byłabym nieugięta, a częściej wspierała,
Budowałabym najpierw poczucie własnej wartości, a dopiero potem dom,
Nie uczyłabym zamiatania do władzy, lecz potęgi miłości.

Diane Loomans

Dzieci uczą się tego, czego doświadczają

„Dziecko krytykowane - uczy się potępiać.

Dziecko otoczone wrogością - uczy się agresji.

Dziecko żyjące w strachu - uczy się lęklności.

Dziecko doświadczające litości - uczy się rozczulać nad sobą.

Dziecko wyśmiewane - uczy się nieśmiałości.

Dziecko otoczone zazdrością - uczy się zawiści.

Dziecko zawstydzane - uczy się poczucia winy.

Dziecko zachęcane - uczy się wiary w siebie.

Dziecko otoczone wyrozumiałością - uczy się cierpliwości.

Dziecko chwalone - uczy się wdzięczności.

Dziecko akceptowane - uczy się kochać.

Dziecko otoczone aprobatą - uczy się lubić siebie.

Dziecko darzone uznaniem - uczy się, że dobrze mieć cel.

Dziecko żyjące w otoczeniu, które potrafi się dzielić - uczy się hojności.

Dziecko traktowane uczciwie - uczy się prawdy i sprawiedliwości.

Dziecko żyjące w poczuciu bezpieczeństwa - uczy się ufności,

Dziecko otoczone przyjaźnią - uczy się radości życia.

Jeżeli żyjesz w spokoju, twoje dziecko będzie żyło w spokoju ducha.

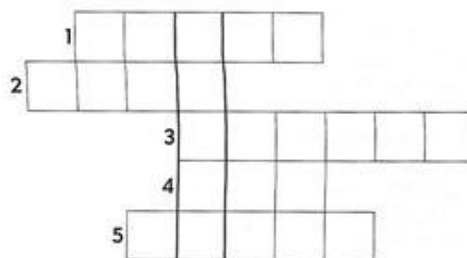
W jakim otoczeniu żyje twoje dziecko?”

Dorothy Law Nolte
Edyta Garbacka, psycholog

Redakcja i opracowanie graficzne
Elżbieta Kołodziejek

ZIMOWA PRZYGODA

Po rozwiązaniu krzyżówki dowiesz się, jak nazywa się miejscowość, do której pojechał Marek na zimowisko. Pokoloruj rysunek.

1. DWIE DESKI DO ZJEŹDŻANIA.
2. ZIMNA PORA ROKU.
3. ŚNIEŻNY LUDZIK.
4. KAWAŁKI LODU NA RZECIE.
5. NIOSĄ Z „GÓRKI NA PAZURKI”.

Pierwsze litery odgadniętych znaczeń rysunków wpiszą w połączone z nimi kratki. Litery te, czytane kolejno, utworzą rozwiązanie.

